

Nationalgardet välkomnar gästerna under Världsongdomsfestivalen. Militären, som till största delen består av män och kvinnor från underklassen, har från start varit delaktig i den bolivarianska revolutionen.

olika kvalitéer och kan utföra olika uppgifter.

– Genom att utbilda folket militärt skapar vi en vaktstyrka för att försvara revolutionen, ungefär som revolutionskommittéerna på Kuba, tillägger Ivan Brito.

*

På en bergstopp i Caracas utkanter ligger försvarsministeriets tidigare högkvarter, som nu gjorts om till militärmuseum. Här övar de frivilliga soldaterna varje vecka. I första ledet för att få militär utbildning står de mest övertygade anhängarna av revolutionen.

Reservisten Alvarez guidar oss runt. Han menar att hotet mot Venezuela särskilt kommer från grannen i väster. USA har satsat mångmiljardbelopp på Plan Colombia och Plan Patriota. Officiellt sägs syftet vara narkotikabekämpning, men pengarna har framförallt resulterat i en kraftig militär upprustning i den del av Colombia som gränsar till Venezuelas oljerika regioner.

– Den militära satsningen i Colombia ingår i USA:s strategi för att komma åt Venezuelas naturresurser, säger Alvarez.

*

Imperialismens vapenskrammel tvingar Venezuela att höja bered-

skapen. Självklart är landets strävan att leva i fred, att inte en enda venezuelan ska behöva sätta livet till i krigets slaktande. Det bästa sättet att bevara freden är just att stärka försvaret så mycket att det avskräcker eventuella angripare.

Men ingen vet hur mycket herrarna och damerna i Vita Huset och Pentagon, eller deras lierade inom krigsindustrin och oljebolagen, är beredda att offra för en erövring av Venezuela.

I en intervju för amerikanska ABC news levererade Hugo Chávez en skarp varning till supermakten:

”Om USA:s regering försöker sig på det dåraktiga företaget att attackera oss, då kommer USA att vara indraget i ett hundraårigt krig. Vi är beredda. De skulle inte lyckas kontrollera Venezuela, på samma sätt som de inte fått kontroll över Irak.”

PATRIK PAULOV

patrik.paulov@proletaren.se

■ Vad betyder utvecklingen i Venezuela för resten av Latinamerika och världen? Tänker Chávez verkligen leverera billigt bränsle till de fattiga i USA? Missa inte det avslutande avsnittet av "Revolutionens Venezuela" som publiceras i Proletären nr 42.

"Det är billigare att mörda diktatorn"

■ "Om han (Chávez) tror att vi försöker att mörda honom, tycker jag att vi göra slag i saken... Vi har möjlighet att få bort honom, och jag anser att tiden har kommit för oss att använda oss av den möjligheten. Vi behöver inte ännu ett 200 miljarder dollar-krig för att få bort en, ni vet, välbevärnad diktator. Det är betydligt enklare att låta någon av våra hemliga agenter göra jobbet..."

Ovanstående sades av den amerikanske tv-predikanten och multimiljonären Pat Robertson i direktsändning 22 augusti.

Det var inte första gången som sådant framförts offentligt i USA. Högerextrema exilvenezuelaner, som tagit sin tillflykt till Miami, har i tv och tidningar upprepade gånger förklarat att de förbereder sig för att med vapen i hand störta Venezuelas folkvalde president, som från 1998 och framåt segtrat i sammanlagt tio val och folkomröstningar.

I augusti förra året gjorde Venezuelas förre president, socialdemokraten Carlos Andrés Pérez, ett uppmärksammat uttalande där också han konstaterade att våld var enda lösningen. "Chávez ska dö som en hund, det är vad han förtjänar!" Också Pérez lever i exil i Miami.

Att ovanstående är uppmaningar till och förberedelse för terrorism, kan det knappast råda något tvivel om. Men Pat Robertson och exilvenezuelanerna i Miami går fria. Vad de öppet uttrycker och arbetar för är nämligen detsamma som Bushadministrationen gör – fast i tysthet.

Pat Robertson

Avslöjande om USA:s kampanj mot Venezuela

Advokaten och författaren Eva Golinger var tidigare i höst i Sverige för att presentera sin bok Chávez-koden, om hur Bushregimen finansierar och medverkar i kampanjen för att störta Venezuelas president.

Den politiska bakgrunden känner vi till. Vänsterregeringar i Latinamerika lever farligt. I Santa Fé-dokumentet från 2000 står där svart på vitt att USA vill "att världsdelen naturresurser skall vara disponibla för att tillgodose USA:s nationellt prioriterade behov". Eduardo Galeano skriver i Latinamerikas öppna ådror att Venezuelas förbannelse är oljan. Chiles var kopparn. Två länder där presidenter med socialism på programmet kommit till makten via fria val. Det skiljer trettio år i tiden mellan länderna och imperialister såväl som antiimperialisterna försöker nu använd lärdomarna från Chile i Venezuela.

Så gör USA

Men hur går det till när USA planerar och genomför en statskupp? Vad kostar det? Vilka förberedelser behövs? I "Chávez-koden" lägger Golinger fram dokumenten och leder i bevis många av inslagen i USA:s, delvis hemliga delvis öppna, smutsiga kampanj i Venezuela för att störta presidenten. Eva Golinger följer pengarnas väg och visar hur de båda statsfinansierade organen NED och USAID stöttar den redan rikt bemädlade oppositionen mot Chávez under förevändning att "främja demokratin".

Varje kapitel är en egen anklagelseakt i samma dödliga kampanj som bedrivits mot Kuba i fyrtio år och som precis inletts mot Venezuela. Genom att penetrera det civila samhället, de politiska partierna samt den venezuelanska armén har man lyckats destabilisera landet. Men varje gång har man också misslyckats – hittills. Golinger trycker också på detta i sitt tal på ABF-huset i Stockholm: det tog tio år, ett krig, flera val och en miljard dollar för USA att slutligen förflytta sandinisterna från makten i det betydligt mindre och fattigare Nicaragua.

Det skrämmande vid genomläsningen av Chávezkoden är hur mycket man känner igen i historien. Golinger visar kvitton på de hundratals miljoner dollar som de senaste åren förts in i organisationer som har som enda gemensamma nämnare att de motsätter sig presidenten. Sedan följs det upp med ekonomiskt sabotage, lockout och krav på internationell isolering. Landets högerkrafter organiseras för att destabilisera landet genom arrangerade upplopp och anklagelser om "brott mot de mänskliga rättigheterna".

Allt detta sker innan själva den fysiska kuppen. Igenkänningsfaktorn är ingen chimär. Det amerikanska utrikesdepartementet kallar det själva för chilensering. I Venezuela användes samma

grundmodell som i Chile men man misslyckades. Detta föranledde, enligt Golinger, USA att modernisera sin kuppmetodologi med erfarenheter tagna från 1980-talets Nicaragua. I Nicaragua investerade USA över en miljard dollar i först en väpnad intervention (Contras) och sedan genom en valprocess. Om denna valprocess sa den amerikanska kongressledamoten George Miller 1989:

"Vi går in i den här valrörelsen med en miljard spenderade dollar. Vi har finansierat Contras, vi har förstört ekonomin, vi har tagit Chamorro och vi betalar nu för innehåll i hennes tidning, vi har finansierat så gott som hela operationen och nu ska vi förse henne med det bästa valet som Amerika kan köpa för pengar." (Chávez koden sid 39)

Betalar valorganisation

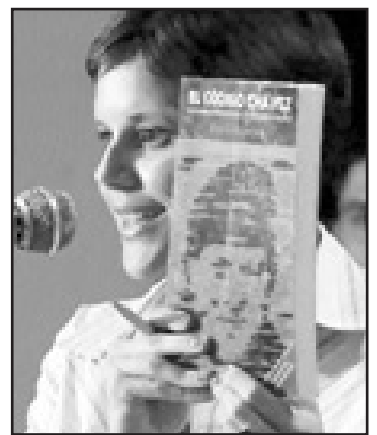
Ett särskilt intressant kapitel i Chávez-koden behandlar USA-uppfinningen "Sumate" och bakgrunden till förra årets folkomröstning. Sumate startades för att driva fram och påverka folkomröstningen om Chávez fortsatta presidentskap, och sedan förneka resultatet. Den nygamla strategin de använde kallas för "tidiga val". Det finns ingen motsvarighet i Venezuelas konstitution men eftersom val är nödvändiga för en demokrati kan det ju tyckas som att man slår vakt om demokratin genom att kräva "tidiga val", när det man i själva verket gör är att underminera och ignorera de existerande demokratiska spelreglerna.

När det så blir en folkomröstning efter halva mandatperioden – i enlighet med de demokratiska spelreglerna – så framställs detta som "ett avtal" mellan Sumate och regeringen. Trots att Sumate behövde lång tid för att få ordning på de miljontals namn man påstod sig ha samlat in med krav på folkomröstning.

CIA kände till kuppen

Golinger visar också att USA kände till kuppen mot Chávez redan den 6 april 2002. Fem dagar innan den ägde rum. I ett hemligstämplat CIA dokument står det att läsa att "Oppositionella fraktioner inom militären inklusive missnöjda äldre officerare och en grupp yngre trappar upp planerna på att organisera en kupp mot president Chávez, kanske så tidigt som denna månad... den detaljerade planen – riktar in sig på att arresteras Chávez och tio andra höga officerare". Uttrycket "den detaljerade planen", avslöjar att det fanns en sådan och att CIA hade kunskap om den och att man hade nära kontakt med kuppakarna.

Golinger visar också att bara dagar efter den misslyckade kuppen fortsätter USA med NED-utbetalningarna till samma organisationer som var inblandade i kuppöversöket (hon har kopior på kvittona). Flera av de personer som skrivit under kuppakarnas president Carmonas dekret om att upplösa alla demokratiska institutioner, inklusive parlamentet och högsta domstolen får nu nya pengar för att "främja demokrati"

Den amerikanska advokaten Eva Golinger visar med officiella dokument hur USA agerar för att störta regeringen Chávez.

i Venezuela.

Men det är mycket som står på spel i Venezuela. En intressant detalj som Eva Golinger tar upp är att Venezuelas olja nationaliserades redan på 1970-talet, då det statliga oljebolaget PDVSA bildades. Och av den nuvarande oppositionens partier. Detta innebär att den som kontrollerar statsmakten i Venezuela också kontrollerar en miljarddollarindustri av strategisk vikt. Golinger räknar därför kallt med att angreppen kommer att fortsätta med samma intensitet.

– USA:s strategi och retorik är betydligt mer fiendlig nu än innan kuppen, lockouten eller folkomröstningen, säger Golinger.

Sex miljoner dollar

Hon berättar vidare att Bushregeringen under perioden 2000-2004 inte haft någon speciell Venezuelagrupp. En sådan har nu nyligen tillträtt och man kan enligt Golinger räkna med att det är först nu angreppen kommer att komma. Med sex miljoner dollar investerade i oppositionen för 2005 är det självskrivet att USA inte kommer att låta Venezuela utvecklas ifred. Men hur långt är man bered att gå och vad är USA:s nästa drag? Svaret Golinger ger i boken är: Så långt det krävs.

Vad blir då konsekvenserna om de lyckas? Kuppen i Chile fick historiska konsekvenser. Landets förlorade självständighet och lönespridning framtvängd med militärdiktatur fick också vi så småningom betala under rubriken nyliberalism. Men vänd på resone-mangnet. Hur hade världen sett ut om Guatemala, Chile och Nicaragua fått utvecklas i fred? Hur starkt hade inte det exemplets makt varit. Och hur starkt och farligt är inte – som Chomsky säger – "det goda exemplets makt" i Venezuela. Uppenbarligen tillräckligt starkt för att de röda lamporna fortfarande ska blinka inne på USA:s utrikesdepartement.

MARTIN SCHIBBYE

LÄST

**The Chávez Code
Cracking the US
intervention in Venezuela
av Eva Golinger
Instituto Cubano Del Libro**